

Stan ochrony gatunków roślin, zwierząt i siedlisk przyrodniczych, na jaki wskazują wyniki monitoringu na badanych stanowiskach jest w wielu przypadkach zbieżny z ocenami przedstawionymi w raportach do Komisji Europejskiej. Jednakże dla części siedlisk i gatunków może on być odmienny, co wynika z różnych przyczyn:

- dane monitoringowe to tylko część informacji wykorzystywanej przy opracowywaniu raportu do Komisji, dlatego też konieczne jest wykorzystywanie dodatkowych informacji z innych źródeł;
- ocena stanu ochrony w raporcie wymaga oceny stanu zasięgu gatunków i siedlisk. Zasięg to parametr, którego nie bada się w terenowych pracach monitoringowych;
- w raporcie ocena stanu populacji czy powierzchni siedlisk w regionie nie jest zwykłym „uśrednianiem” ocen z monitorowanych stanowisk, ale wymaga m.in. odniesienia aktualnej wielkości populacji czy powierzchni siedliska w regionie do ustalonej wartości referencyjnej.

Analizując porównanie pomiędzy wstępnymi ocenami stanu ochrony wyprowadzonymi na podstawie badań terenowych oraz wynikami oceny sporządzonej na potrzeby raportu dla Komisji Europejskiej, należy podkreślić następujące różnice pomiędzy tymi sposobami raportowania i analizy danych:

- w raporcie dla KE bierze się pod uwagę 4 parametry. Oprócz 3 parametrów stosowanych w monitoringu terenowym gatunków (populacja, siedlisko gatunku, perspektywy ochrony) i siedlisk przyrodniczych (powierzchnia, specyficzna struktura i funkcje, perspektywy ochrony), stosuje się również dodatkowy parametr - zasięg, który w badaniach monitoringowych nie jest określany;
- ocena w raporcie dla KE odnosi się do całego okresu sprawozdawczego, ponadto w ocenie trendów, które są również brane pod uwagę w ocenie na poziomie regionu biogeograficznego, bierze się pod uwagę nawet znacznie większy okres wstecz (trendy długoterminowe). Natomiast ocena monitoringowa odnosi się wyłącznie do roku, w którym był sporządzany raport terenowy;
- parametr perspektywy ochrony oceniany na stanowisku badawczym analizuje możliwość zachowania konkretnego, badanego płatu. Ten sam parametr na poziomie regionu biogeograficznego bierze pod uwagę również strategiczne zmiany w ochronie danego siedliska, np. uwarunkowania prawne;
- na poziomie regionu biogeograficznego bierze się również pod uwagę powierzchnię referencyjną i obecną siedliska - nie może to być analizowane na poziomie stanowiska;
- przedstawione oceny monitoringowe odnoszą się przede wszystkim do uśrednienia danych ze stanowisk badawczych, podczas gdy w raporcie dla KE analiza jest przeprowadzana od strony globalnej syntezy zmian w regionie biogeograficznym;

Wyniki monitoringu a wyniki raportu dla Komisji Europejskiej

Projekt raportów do KE - wszystkie materiały.

- dla części gatunków i siedlisk przyrodniczych oceny do raportu dla KE były wykonane przed wykonaniem jakichkolwiek badań terenowych - więc opierają się głównie na wiedzy eksperckiej.

Pomimo tych rozlicznych różnic, wyniki uzyskane podczas badań monitoringowych mogą dać wstępny obraz tendencji w ochronie siedlisk przyrodniczych i gatunków, a także wskazać na możliwe zmiany w ocenach ich stanu w regionie biogeograficznym.

[Informacje na temat sporządzania raportu.](#)